

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: **M. B.**

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 11. 2024, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek daných § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku lékaře Institutu posuzování zdravotního stavu („IPZS“) žalobkyně není invalidní. Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí brojila námitkami, neboť s jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M.P.

závěry nesouhlasila. Žalovaná rozhodnutím ze dne 19. 11. 2024, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), námitky žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

- Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

- Žalobou doručenu krajskému soudu dne 7. 1. 2025 žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí „odvoláním“, které je dle svého obsahu žalobou.
- Uvedla, že si z důvodu nemoci požádala o invalidní důchod, což dokládají i lékařské zprávy. Z tohoto důvodu s napadeným rozhodnutím nesouhlasí.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná se ve vyjádření k žalobě ze dne 22. 1. 2025 nejprve zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a na posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 15. 11. 2024. Následně vysvětlila, proč považuje vypracovaný posudek za objektivní. Ve věci navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“). Závěrem dodala, že vycházela ze zdravotnické dokumentace soustředěné k datu vydání napadeného rozhodnutí. K pozdější zdravotnické dokumentaci nelze přihlídnout.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

- V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
- Dne 26. 6. 2024 žalobkyně podala žádost o invalidní důchod.
- Lékař Institutu pro posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) posoudil zdravotní stav žalobkyně a vydal dne 2. 9. 2024 posudek se závěrem, že žalobkyně není invalidní. Pokles pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly V., položky 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), ve výši 20 %. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu lékař určil smíšenou úzkostnou a depresivní poruchu, dále má žalobkyně esovitou skoliózu Th pátéře a chronickou kuřáckou bronchitidu.
- Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku IPZS prvostupňovým rozhodnutím žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu zamítla.
- Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí brojila dne 1. 10. 2024 odvoláním, resp. námitkami. Nesouhlasila s tím, že by neměla být pojištěna, neboť pracovala, a poté onemocněla a zůstala na sociálce.
- Pro účely námitkového řízení žalovaná nechala vypracovat IPZS nový posudek o invaliditě ze dne 15. 11. 2024. Posudkový lékař dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní. Lékař shledal, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je smíšená

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

úzkostně depresivní porucha. Postižení zařadil do kapitoly V., položky 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 20 %. Lékař hodnotil dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně shodně s lékařem IPZS v posudku ze dne 2. 9. 2024. Posudkový lékař uvedl, že ostatní onemocnění jsou posudkově méně významné. Zdravotní stav se nezměnil a je možné jej považovat za stabilizovaný na stávající úrovni. Onemocnění nelze charakterizovat jako středně těžké.

12. Na základě posudku o invaliditě ze dne 15. 11. 2024 vydala žalovaná dne 19. 11. 2024 rozhodnutí, proti kterému žalobkyně brojí žalobou.
13. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „posudek PK MPSV“). Posudková komise zasedala dne 26. 3. 2025 ve složení předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností v oblasti psychiatrie a tajemnice. Žalobkyně byla na jednání přítomna.
14. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci ČSSZ, zdravotní dokumentaci a další lékařské zprávy. V posudku komise shrnula průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí a také námitky žalobkyně uplatněné v žalobě. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Na straně 2-4 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení.
15. PK MPSV považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu smíšenou úzkostnou depresivní poruchu, která má dopad na pracovní neschopnost. Dle zdravotní dokumentace z CNS centra z 12. 9. 2023 se jedná o poruchu lehkou. Jedná se o stav po opakované hospitalizaci v květnu 2022 pro zhoršení stavu vlivem nakupení situační zátěže, rozpad tenzního stavu, jde o osobnost se sníženou frustrační tolerancí, bez bludů a bez halucinací, úprava medikace, adaptace na oddělení byla bez větších potíží, dobře se zapojila do kolektivu dalších pacientů. Zdravotní stav v uvedeném období jak prvoinstančního posouzení, tak v rámci námitkového řízení a i v rámci posudku MPSV se zásadně nezměnil a je možné ho považovat za stabilizovaný na stávající úrovni, nelze charakterizovat z výše doloženého jako středně těžké postižení. Žalobkyně byla na jednání přítomna, komise jí položila několik otázek, na které odpovídala klidně a tiše, nicméně neurčitě (např. si nebyla jistá, kdy byla naposledy na kontrole v psychiatrické ambulanci).
16. PK MPSV dne 4. 6. 2025 provedla na žádost krajského soudu nové posouzení za účelem bližší specifikace mentální retardace a uvedla, že invaliditu nehodnotila dle mentální retardace, neboť by na invalidní důchod nevznikl nárok. Zdravotní stav posoudila jako anxiózně depresivní poruchu v terénu lehké mentální retardace. O vyšší stupeň mentální retardace se nejedná.
17. Posudková komise vyhodnotila, že je žalobkyně schopna fyzické a psychické práce mimo riziko úrazu a nočních směn.
18. Posudková komise po prostudování doložené spisové a zdravotní dokumentace hodnotila stav žalobkyně dle kapitoly V., položky 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a uzavřela, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně PK MPSV stanovila na 20 %. Procentní míra se nemění. Hodnoceno jako narušení soc. vztahů, kontaktů a vazeb, některé denní aktivity

vykonávány s obtížemi. U žalobkyně zaznamenána často nespolupráce a požadovaná dimise při hospitalizaci

V. Jednání soudu

19. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo dne 22. 1. 2026 za přítomnosti žalobkyně a veřejnosti. Žalovaná se z jednání řádně omluvila, soud jednal v její nepřítomnosti. Žalobkyně odkázala na žalobu a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil. Měla za to, že její zdravotní stav je vážný a odůvodňuje přiznání invalidního důchodu. Není schopna pracovat ani na několik hodin denně kvůli bolestem těla, pokoušela se uklízet, ale nebyla toho schopna. Krajský soud provedl k důkazu posudek a doplňující posudek PK MPSV Ostrava. Žalobkyně navrhla, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

VI. Posouzení věci krajským soudem

20. Žaloba **není důvodná.**
21. Žalobkyně nesouhlasila s tím, jak byl ve správním řízení posouzen její zdravotní stav, resp. nesouhlasila se závěrem, že není invalidní.
22. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, jakož i schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti.
23. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
24. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č. j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).

25. Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o stupni invalidity vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, co se při porovnání s předchozím obdobím ve zdravotním stavu pojištěnce přesně změnilo, jinak řečeno, určit a objasnit důvod či příčinu zániku nebo změnu stupně invalidity. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, zda zůstal oproti předchozímu období zdravotní stav nezměněn, případně v čem spočívá zlepšení zdravotního stavu nebo jeho stabilizace při porovnání s obdobím, kdy dávka byla přiznána či naposledy ponechána, případně zda dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010-117).
26. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 26. 3. 2025 a doplňující posudek ze dne 4. 6. 2025, který byl proveden jako důkaz při ústním jednání soudu ve věci dne 22. 1. 2025. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhlášky o posuzování invalidity, byl vypracován komisí zasedající v řádném složení (členem byl též lékař s odborností v oboru psychiatrie), a PK MPSV zohlednila všechny relevantní lékařské zprávy.

28. Krajský soud má skutkový stav za řádně a dostatečně zjištěný. Předmětný posudek PK MPSV soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení zdravotního postižení žalobkyně z hlediska jeho vlivu na její pracovní schopnost ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
29. Z hlediska přesvědčivosti závěrů tohoto posudku je nutné zdůraznit, že přijaté závěry se shodují s posudky IPZS ze dne 2. 9. 2024 i ze dne 15. 11. 2024 v kvalifikaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a to podle kapitoly V., položky 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Všechny posudky se shodují i na rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterou stanovily jako smíšenou úzkostnou a depresivní poruchu.
30. Rovněž pokud jde o stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, tato byla shodně posudky stanovena na horní hranici procentního rozpětí, tedy na 20 %. Z volby příslušné položky zdravotního postižení ve spojení s odůvodněním posudku vyplývá, jakým způsobem posudkoví lékaři nahlíželi na celkovou výkonnost žalobkyně, její pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Posudkoví lékaři shodně uvedli, že se jedná o lehkou poruchu, která neodpovídá žádnému stupni invalidity.
31. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočtení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
32. Co se týče ostatních postižení žalobkyně, k tomu je třeba odkázat na § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, podle které je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Všechny posudky se shodují v tom, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je duševní porucha – smíšená úzkostně depresivní porucha. Mentální retardace má u žalobkyně pouze lehkou formu a byla zohledněna posouzením v horní procentuální rovině. V souladu s platnou právní úpravou muselo dojít k posouzení pracovního poklesu na základě nejzávažnějšího zdravotního postižení. Všechny posudkové komise se shodly na jednoznačném závěru, jaké

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně. Při jednání PK MPSV byla navíc žalobkyně vyšetřena přítomným psychiatrem. Posudková komise vyhodnotila pohyblivost v normě, žalobkyně byla orientovaná, měla klidný projev, načež dále nebyla schopna uvést konkrétnější informace k návštěvám psychiatrie. Krajský soud nechal vypracovat doplňující posudek. Ani ten se od předchozích posudků neodlišil. Posudková komise se blíže vyjádřila ke specifikaci ohledně mentální retardace, avšak setrvala na dříve vyslovených závěrech, že se jedná pouze o lehkou mentální retardaci. I kdyby se případně jednalo o střední stupeň funkční poruchy, došlo by k poklesu pracovní schopnosti nejvýše o 25 %. Žalobkyně by tedy ani tak nedosáhla na invaliditu prvního stupně.

33. Krajský soud na závěr rozsudku připomíná, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu žalobkyně v době rozhodování žalované. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Žalobkyně má však možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže v novém správním řízení.
34. Žalovaná vysvětlila v napadeném rozhodnutí, z jakých důvodů dospěla k závěru, že žalobkyně nespĺňuje podmínky § 38 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání invalidity. Tyto závěry podporuje i posudek posudkové komise MPSV. Námitky žalobkyně tak krajský soud neshledal důvodnými.

VIII. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. V soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Závěry napadeného rozhodnutí tedy nezbyvá než potvrdit. Žaloba nebyla shledána důvodnou a krajský soud ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
36. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 22. ledna 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.